

I hans navn

"Jeg siger jer også: Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader./ For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem."
(Matt. 18:19-20)

Versene ser ved første øjekast ud til at være guddommelig blankocheck: Alt, hvad to eller tre bliver enige om at bede om, det skal de få. Der er kun et problem ved det: Det holder ikke i praksis! Er det fordi, man ikke kan stole

på Jesu løfter? Naturligvis ikke, men versene kan kun forstås, hvis man fastslår, hvad det betyder at være samlet "i hans navn".

At være samlet i Jesu navn er noget andet end en tilfældig gruppe kristne til en gudstjeneste eller bedemøde, der bliver enige om at bede om et eller andet. For det første er navnet ikke bare en tilfældig mærkat.; i jødisk tankegang udtrykte personens navn selve hans karakter. Derfor er der adskillige eksempler på, at mennesker får et nyt navn, når der sker en afgørende ændring med dem (som med Abraham og disciplen Peter). Jesu "navn" står således for selve hans karakter, alt hvad han er. Samtidig kan "i mit navn" også oversættes " ind i mit navn", hvad der udtrykker et meget tæt fællesskab med Jesus.

Versene taler derfor om en gruppe mennesker forening med Gud, hvor det, de beder om, er hans vilje. I et sådant tilfælde vil der også være garanti for, at Gud vil give dem det, de beder om. Hvis man imidlertid tager den

forudsætning væk, bliver versene nærmest meningsløse.

Målet for os i dag må således være virkelig at samles "i Jesu navn", virkelig at være ét med hans vilje, så Han kan give os det, vi beder om. Det må siges at være lidt af en positiv udfordring.